

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

4/2015

Vydává Obecní úřad Louňovice • prosinec 2015

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Nastal čas adventní a hned první adventní neděli jsme jako již tradičně rozsvítili vánoční strom, který nás bude těšit až do Tří králů. Slavnostní chvíli nám zpříjemnily děti z mateřské školy.

Doufám, že si i ve shonu, který je spojen s koncem roku, najdete chvíli a přijdete na některou z akcí, které se v prosinci konají. Již 5. od tří hodin odpoledne vezměte své děti či vnoučata na „Mikulášskou nadílku“, která bude spojena s i divadelní pohádkou.

Na 12. prosince od 19 hodin je připraveno divadelní představení také pro dospělé – čeká Vás shakespearovská komedie „Mnoho povyku pro nic“. Divadla se jako vždy odbývají v hotelu U sv. Huberta.

19. prosince nezapomeňte přijít na tradiční, již

dvacáté sousedské „Vánoční zpívání“ pod Zvoničkou. Po vánočních svátcích, v neděli 27., se budu těšit na setkání s Vámi také v mukařovském kostele, kde v 15 hodin zazní slavná „Česká mše vánoční - Hej, mistře!“ Jakuba Jana Ryby.

Jako každoročně Vás prosím o zabezpečení svých vodoměrů před mrazem a také Vás žádám, abyste neparkovali na místních komunikacích a nekomplikovali či dokonce neznemožňovali zimní údržbu silnic. Zdá se, že letos by mohlo být sněhu víc, než za poslední dva tři roky. A tak si přejme, aby následující zima byla opravdu ladovská a abychom si mohli opět po dlouhých letech zabruslit či zalýžovat.

Přeji vám poklidné vánoční svátky a do nového roku 2016 pevné zdraví, mnoho štěstí, spokojenosti a naplnění Vašich přání.

Josef Řehák – Váš starosta

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 21. 9. 2015 do 4. 11. 2015

Starosta informoval zastupitele:

- O stavu financování Základní školy Mukařov.
- O projektu meziobecní spolupráce.
- O jednání na Svazku obcí Region Jih.
- O možnosti převodu projednávání přestupků z Města Říčany na Město Kostelec nad Černými lesy z důvodu možnosti úspory finančních prostředků.
- O Dni malých obcí, kterého se zúčastnil s místostarostou.
- O rozšíření projektové dokumentace na rekonstrukci úpravny vody o samostatný výtlak z vrtu HJ 5.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtové opatření č. 4/2015 ze dne 30. 9. 2015.
- Uzavření smlouvy s firmou WINDOW Holding a. s. na výměnu oken v budově Mateřské školy Louňovice.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Rozpočtové opatření č. 5/2015.
- Zadání odborného ošetření stromů na Zvoničce a na Dolní návsi.

- Grafický návrh pamětní mince.
- Dne 5. 10. 2015 zrušení záměru pronájmu vyhlášeného dne 13. 7. 2015 na pronájem nebytových prostor čp. 1, ulice Obecní, za účelem provozování obchodu se smíšeným zbožím.
- Dne 5. 10. 2015 vyhlášení nového záměru pronájmu na pronájem nebytových prostor čp. 1, ulice Obecní, za účelem provozování obchodu se smíšeným zbožím.
- Dne 4. 11. 2015 výběr nového nájemce ze tří předložených nabídek na základě vyhlášeného záměru pronájmu ze dne 5. 10. 2015 na pronájem nebytových prostor v čp. 1, ulice Obecní, za účelem provozování obchodu se smíšeným zbožím. Byla vybrána nabídka, kterou předložil Danh Cuong Pham.

Různé:

- Místostarosta informoval o jednání Mikroregionu Černokostecko.
- Jednání, týkající se problematiky dopravních linek PID pro rok 2016, se zúčastní starosta.

Dana Kodejšová

Návrh nového Územního plánu Louňovice míří k veřejnému projednání

Dne 2. 10. 2015 proběhlo v rámci veřejného zasedání zastupitelů obce Louňovice představení návrhu nového územního plánu obce Louňovice. Jako hlavní moderátor vystoupil Ing. arch. Pavel Hnilička, jehož kancelář Pavel Hnilička Architekti, s. r. o. je autorem návrhu územního plánu.

„Nový územní plán vyjasňuje vztahy původních Louňovic s mladšími Louňovičkami a zároveň podporuje krajinné hodnoty. Důležitou součástí návrhu je doplnění veřejných prostranství, propojení krajiny se sídlem a vytvoření vzájemného pěšího propojení mezi Louňovicemi a Louňovičkami. Navržená koncepce veřejných prostorů v sobě odráží dvě odlišná měřítka a přístupy. Na jedné straně jsou to urbanisticky významné proměny v nově navržených vstupních náměstích, které posilují význam pomyslných bran do sídla. Na straně druhé akupunkturní zásahy, reagující na již existující hodnoty – tzv. malá louňovická místa. Prolnutím těchto dvou odlišných přístupů obohacujeme Louňovice o pestré škálu nových veřejných prostor, které se vzájemně posilují a vytvářejí mezi sebou síť fungující i v širším kontextu.“

Pan architekt podal velmi fundovaný výklad o návrhu našeho ÚP, tak i o zákonném procesu jeho schvalování, a zodpověděl celou řadu dotazů.

Toto představení územního plánu bylo zorganizováno nad rámec zákonných povinností obce jako instruktáž pro občany jak se v návrhu ÚP orientovat, jak ho číst a jak se připravit na vznášení připomínek a námitek pro veřejné projednání návrhu nového Územního plánu Louňovice. Veřejné projednání organizuje pořizovatel ÚP – Městský úřad Říčany - Odbor územního plánování a regionálního rozvoje.

Účelem veřejného projednání je podat výklad a vysvětlení k předloženému návrhu ÚP.

Cílem veřejného projednání je umožnit vlastníkům dotčeným řešením ÚP uplatnit námítky, veřejnosti uplatnit připomínky k jakékoliv části řešení v návrhu územního plánu a dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu uplatnit stanoviska a to v zákonem stanovené lhůtě nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání.

Po shromáždění námitek a připomínek musí být dotčeným orgánům a krajskému úřadu vždy dána možnost

vyjádřit se ve stanovené lhůtě k návrhům rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, které zpracuje pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem (v našem případě starosta). Na základě všech výsledků projednání pak může dojít ke třem alternativám dalšího postupu – úpravě návrhu (při které není nutné nové projednání), nebo k podstatné úpravě s nutností opakovat veřejné projednání. Třetí alternativou postupu je, že

na základě výsledků projednání může dojít k úplnému přepracování návrhu.

Do uzávěrky Zpravodaje 4/2015 není datum veřejného projednání ještě stanoveno. Jakmile pořizovatel termín určí, budou informace podány vyvěšením na úřední desku, na všechny obecní vývěsky a na webové stránky obce.

Josef Řehák

Nový nájemce prodejny

Po patnácti letech ukončili k 31. říjnu svou činnost v samoobsluze/minimarketu manželé Petr a Dana Pelouchovi. Protože budova prodejny (čp. 1) je v majetku Louňovic, vznikla pro obec zákonná povinnost zveřejnit záměr pronájmu nebytových prostor v čp. 1. Záměr ze dne 13. 7. 2015 byl vyvěšen na úřední desce, na webových stránkách a na vývěskách, inzerát o něm vyšel v Zápraží a Našem Regionu. O pětiletý pronájem prodejny se přihlásilo celkem deset zájemců. Po otevření písemných nabídek bylo vyřazeno sedm zájemců pro nesplnění podmínek uvedených v záměru. Při bližším hodnocení zbývajících tří nabídek však byly zjištěny nesrovnalosti týkající se odkupu zařízení a zboží, které bylo v majetku původního nájemce. Zastupitelé proto rozhodli, že využijí své právo, a záměr z 13. července zrušili.

5. 10. 2015 byl vyhlášen záměr nový, kde původně problematický bod odkupu zboží a zařízení od bývalého nájemce byl vypuštěn. Do nového výběru se přihlásili tři zájemci. Všechny nabídky splnily zadané podmínky, a tak pověření zastupitelé provedli kontrolu obchodů, které již zájemci provozují. Po vyhodnocení předložených nabídek a závěrů z obhlídky provozoven byl 4. 11. 2015 jako nový nájemce obecní prodejny v Louňovicích vybrán pan Dan Cuong Pham.

Panu Phamovi přejeme mnoho úspěchů v podnikání a hodně spokojených zákazníků. Nám všem pak prodejnu s bohatým výběrem zboží za přiměřené ceny.

Prodejna je otevřena od 15. listopadu s otevírací dobou - pondělí až sobota od 7.00 do 20.00 a neděle od 7.00 do 14.00.

Josef Řehák

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

*Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem,
přijďte popít horkého nápoje (hrníček s sebou),
přijďte si pro pečené kaštiny a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví.
Přijďte zpívat koledy a popřát si štěstí a zdraví*

**v sobotu 19. prosince 2015 od 17.30 hodin
do Louňovic pod Zvoničku.**

Šrdečné pozvání

*Obec Louňovice pořádá
vánoční koncert*

v mukařovském kostele

Hanebovzetí Lanny Marie

v podání sólistů a členů

Státní opery Praha

v neděli 27. prosince 2015 od 15.00 hodin

Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravy kostela v Mukarově

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Havelská posvícenská zábava

Před dvěma lety jsme obnovili tradici posvícenské zábavy, která se tu slavila vždy na sv. Havla. Letos se konala 17. října opět v sále U sv. Huberta, kde se sešlo zhruba šedesátka lidí, kteří rádi tančí nebo si jen tak posedí se svými přáteli u dobrého jídla a pití, ale také u skvělé hudby.

I když jsme čtrnáct dní před zábavou chodili jako každý rok osobně zvát s posvícenskými koláčky a pozvánkami, tak se ukázalo, že o tyto společenské akce není v naší obci zájem.

Proto nás moc mrzí, že tato posvícenská zábava byla pro nás poslední, kterou jsme uspořádali.

Těm, kteří dorazili i letos a kterým se zábava opět líbila, moc děkujeme.

Mazlíci

Fáborkový pochod 2015 Večerníčkový

Již potřetí Mazlici uspořádali v sobotu 19. září fáborkový pochod. Opět byly v akci „velké“ děti. Tentokrát však nebyly jen na stanovištích, ale vymyslely námět a podílely se na tvorbě kostýmů a přípravě úkolů pro své mladší kamarády. Pro letošní fáborkový pochod se nechaly inspirovat výročí vzniku Večerníčku.

Účastníci byli na začátku trasy zapsáni do startovní listiny, obdrželi kartičku pro plnění úkolů a mohli si dát před startem na posilňovou cukrovou vatu a šťávu. Rodiče se mohli osvěžit i něčím silnějším.

Trasa byla vytyčena červenými (tam) a modrými fáborky (zpět).

Na prvním stanovišti na děti čekal Krakonoš s prvním úkolem - zásáhnout balonkem z obřího praku do nakresleného divočáka.

Druhé stanoviště byla překážková dráha přes smetiště Krysáků Edy a Huberta, při jejímž překonávání děti hledaly trpaslíčka Ludvíčka.

Následovali Bob a Bobek, pro něž děti musely najít a donést ztracený klobouk kouzelníka Pokustóna.

Na pasece čekala na děti Maková panenka a motýl Emanuel, kteří pro ně měli připravené poznávání květin.

Děti potkaly také dvojici známých nešiků Pata a Mata, u kterých zatloukaly hřebíčky.

Nechyběli ani Křemílek a Vochomůrka, se kterými děti rozeznávaly houby.

Na posledním stanovišti byl schovaný sám Večerníček. Děti mu ukázaly kartičku s razítky, které obdržely na jednotlivých stanovištích, a pokud ještě vyjmenovaly pohádky, které cestou potkaly, dostaly malou odměnu z kouzelné truhly a při návratu do základny ještě diplom.

Akce se vydařila, počasí nám přálo a účast byla skvělá – 62 pochoduujících dětí a ještě 14 dětí účinkujících. Věříme, že nám zachováte přízeň i příští rok.

Vaši Mazlici

Koloběžkový závod

V sobotu 26. září se konal již 9. ročník koloběžkového závodu. Trasa měřila 225 metrů a vedla tradičně po silnici z jednoho konce lokality „Střed“ na druhý, od ulice Svojetická přes kruháček k Horní návsi. Počasí vypadalo všelijak, po obloze se honily tmavé mraky a hrozilo, že každou chvíli začne pršet. Naštěstí se černé předpovědi nepotvrdily a po dobu závodu ani nekápllo. Závodníci byli rozděleni celkem do pěti kategorií, bohužel čtvrtá kategorie určená pro školní mládež od 11 do 14 let zůstala neobsazena.

Jako první se na trať vydali nejmenší závodníci, 3 kluci a 3 holčičky. Pro některé byla trať poněkud náročná, a tak je rodiče do kopce před cílem museli trochu postrkovat. Nejpočetnější byla druhá kategorie – předškoláci.

Závodilo celkem 9 dětí, z toho 7 kluků a jen 2 holčičky. Většina dětí měla čas pod jednu minutu a nejrychlejší byla nakonec jedna z holčiček, která trať projela v čase pod 50 sekund.

Ve třetí kategorii vyjelo na trať celkem 5 dětí, zde byl poměr holek a kluků obrácený – soutěžila 4 děvčata a jen jeden chlapec, ten těsně zvítězil a jeho čas byl necelých 41 sekund.

Do poslední kategorie pro věk v rozmezí 15 až 100 let se přihlásili tři mužští odvážlivci z řad pořadatelů a rodičů. Jejich časy byly skvělé, všechny těsně pod 33 sekund a závod si užili stejně jako děti.

Po projetí cíle čekala závodníky sladká odměna a na závěr dostali všichni účastníci závodu diplom a třem s nejlepšími časy v každé kategorii předal pan starosta medaile. Hned na začátku předávání došlo k úsměvné situaci, kdy jedna z pořadatelek podala starostovi omylem medaile z jedné hromádky, takže všechny děti v první kategorii s nejlepšími časy obdržely bronzové medaile. Následně byla chyba napravena a dětem byly předány ty správné medaile.

Koloběžkový závod se vydařil, jen je škoda, že se nesešlo více závodníků. Možná se někteří obávali špatného počasí, které se naštěstí umoudřilo.

Poprvé od vzniku závodu se nemohl jeho pořádání ujmout Pavel Čadil, kterému za organizaci předchozích osmi ročníků velice děkujeme.

Ivana Hřebcová

Lampionový průvod

Lampionový průvod se letos konal 31. října navečer za velmi pěkného počasí. Sešli jsme se jako obvykle na Horní návsi a na uvítanou děti dostaly svítící náramky a nalepovací obrázky. Než celý průvod vyrazil do ulic Louňovic, setmělo se a světélka lampionů nádherně svítila do daleka. K vidění byla nepřehledná spousta krásných lampionů cestou průvod potkal i svítící dýně a někde i dým. Na konci průvodu čekal na všechny svítící strom „náramkovník“, ve který se proměnil dub uprostřed ulice K Horní návsi, kde byl průvod zakončen malou ohnivou show. Pro děti byly připravené prskavky, ze kterých měly velkou radost a zahojily i bolavé nožičky po průvodu. Na závěr odpálil pan starosta ohňostroj, který se letos obzvlášť vydařil. Už teď se těšíme na příští rok.

Dana Kodejšová

V pátek 16. října 2015 jsme se po druhé v letošním roce sešli na obecním úřadě, abychom přivítali nové občánky naší obce. Tentokrát to byla „pánská jízda“, jelikož jsme vítali čtyři chlapečky. Pan místostarosta Jan Henc přivítal mezi nás Tobiáše, Dominika, Ondřeje a Jakuba Michala. Krásnou atmosféru navodily děti, které svými básničkami a písničkami, všechny přítomné velmi potěšily. Na kytaru je doprovázela ředitelka louňovické školky Bohumila Nováková. Maminky potěšily krásné kytíčky a sourozence miminek malé pozornosti. Nám nezbývá než se těšit na další vítání.

Dana Kodejšová

Burza dětského oblečení

Na podzim jsou Louňovice plné nejrůznějších akcí, a tak ani letos nechyběla „Burza dětského oblečení a potřeb pro děti.“ Čtvrtou říjnovou sobotu se k hotelu U sv. Huberta sjelo šedesát maminek a tatínek, kteří měli zájem o prodej věcí po svých dětech, a sál hotelu praskal ve švech. Všechno jsme roztřídili podle velikosti a od 14 hodin prodej začal. Myslím, že byl velmi úspěšný, a to nejen v počtu nakupujících, ale i v nepřítomnosti nenechavých zlodějíčků. Pro tentokrát se nic neztratilo. Děkuji všem, kteří přišli nakoupit, a velký dík patří všem mamkám, které přiložily ruku k dílu a pomohly s tříděním a organizací.

Blanka Lázničková

V sobotu 3. října 2015 proběhla v pořadí již třetí sbírka pro útulek v Horních Chvaltinách.

Tentokrát přispěli i dárci z Říčan a vybíralo se také v psím salonu v Praze na Jižním Městě.

Pejskové dostali kvalitní granule, těstoviny, pamlsky, piškoty, konzervy, dále hračky, obojky, vodítka, velmi pěkné deky, pelíšek, matraci, misky a peněžní dar 200 Kč.

Jedinou vadou bylo, že Louňovický zpravodaj nevyšel v polovině září jako vždy, ale až v listopadu a lidem se dostal do rukou až po sbírce. To nás moc mrzelo, protože jsme měli negativní ohlasy od těch, kteří chtěli přispět a nestihli to.

Všem dárcům moc děkujeme. Poděkování z útulku najdete na <http://www.depozitumberuska.cz/nasi-darci> Nově Spolek staromilců v Louňovicích zprostředkoval prodej kalendářů na rok 2016, kde se nafotily společně s pejsky známé tváře z fotbalového klubu Amfora (autorem je fotograf Petr Sapík). Nechybí osobnosti jako je např. Karel Gott, Jan Čenský nebo Dagmar Damková.

Další sbírku uskutečníme v květnu a moc se na Vás těšíme.

Za Spolek staromilců Zlata Uzlová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Když nastal čas babího léta a podzimního čarování aneb střípky z naší školky

Zatímco čas babího léta nám letos s teplými slunečními paprsky přinesl na zahrádkách slabší úrodu, v naší školce byla bohatá. Děti stříhaly a lepily a brzy měly sad plný jabloní. Namalovaly žebříky a při zpěvu veselých písniček o ovoci a zelenině mohly sklízet, protože vymodelovaná sklizeň byla jako opravdová. Také složené ovoce z víček od plastových lahví se moc povedlo. A mohlo se prodávat!

Zvířátkovým karnevalem jsme si s dětmi připomněli Mezinárodní den zvířat.

Ve školce se sešla všechna možná zvířátka, která nejen mluvila, ale i zpívala a tancovala.

Nezapomněli jsme ani na farmu u Henců, kterou jsme Navštívili s dárky pro naše čtyřnohé kamarády v podo-

bě zeleniny a suchého pečiva. Děkujeme tímto rodičům za spolupráci.

Dýňové slavnosti přinesly dětem malé podzimní čarování, některé ani nevěřily svým očím, co že to ta dýně

uvnitř skrývá. Brzy si však rozdělily práci, některé pomáhaly z dýní vyškrábat jaderníky, jiné třídily jádérka do misek a výstava dýňových strašidel byla na světě! Ve třídě Želviček slavnosti vyvrcholily přehlídkou divadelních dýňových pohádek. Děti si nejdříve vyrobily jednoduchý kostým a plošnou loutku paní Dýně. Během chvíle pak vznikly tři divadelní soubory, proběhly zkoušky a přehlídka začala. Veselé a svižné pohádky „Dýňová honička“, „Dýňové strašení“ a „Pohádka o dýni“ měly veliký ohlas. Slavnosti jsme zakončili chutnou a zdravou dýňovou polévkou paní kuchařky Dáši.

Další čarování přišlo 11. listopadu na svatého Martina. Právě on se dopoledne procházel v bílém zdobeném plášti po naší zahradě. Škoda, že nepřišel na bílém koni,

alespoň však dětem zamával. Po sněhových vločkách tento den však nebylo ani památky. Ve školce jsme si jich však odpoledne, i když jen papírových a malovaných, užili dost a dost. Rodiče a děti se zde sešli na výtvarném tvoření. Ani byste nevěřili, jaké krásné lucerny vyčarovali ze zavařovacích sklenic pomocí barev, lepidla, papírových vloček a hvězdiček, barevných flitřů a různých tvarů. Svatý Martin jim za odměnu poslal svatomartinské rohlíčky.

Pomaloučku se blíží čas adventu a splněných přání. Dovolte mi proto využít této příležitosti a popřát Vám za sebe a kolektiv naší mateřské školy v nadcházejícím období klid a pohodu, příjemné prožití vánočních svátků a v roce 2016 mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti.

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Již po čtvrté v tomto roce usedám ke klávesnici, abych napsala článek do Louňovického zpravodaje. O čem psát, aby to nebyla jen samá statistická a nudná čísla? Napišu to tak, že tento článek věnuji děkování.

Chtěla bych poděkovat Hance, jež v knihovně vede každý druhý pátek výtvarný kroužek. Díky jejím nápadům chodí do knihovny hodně dětí za doprovodu rodičů, nebo i samy. Dříve chodily jen vyrábět, dnes si domů půjčují i knížky na čtení nebo s návody k vlastní tvorbě doma. Letošní tvoření byla velmi zajímavá a hojně navštěvovaná. Na posledním se vyráběly bambuláčky – zvířátka z bambule (netopýr, ptáček) a lampionky. Ty měly velký úspěch hlavně v sobotním lampionovém průvodu. Rodiče pak snadno a rychle našli a poznali své zatoulané dítě. Lampionky měly tvar ježka, rybičky, sovy a svítily různobarevně podle toho, jak si je děti vyzdobily. Příště se budeme těšit na výrobu adventního kalendáře a věnečku a na ozdobičku na stromček a hvězdičku z korálků.

Návštěvnosti výtvarné dílničky si všímají i pravidelní čtenáři. Když náhodou přijdou v týdně, kdy se nic nevyrábí, ptají se: „Dnes zde nemáte žádné děti?“ Klid a ticho je zarážející ☺. Musím pochválit i čtenáře, návštěvnost knihovny neklesla pod 15 čtenářů každý pátek. Děkuji. Jsem ráda, že i teď na podzim si najdete čas mezi zazimováním zahrady a hrabáním listů a přijdete si vyměnit knížky.

Nesmím také zapomenout poděkovat obecnímu úřadu za velký peněžní příspěvek na nákup nových knih. Bez toho bych do naší knihovny jen těžko mohla doplňovat tolik krásných a zajímavých titulů.

Letos bylo i hodně knižních darů od čtenářů, za které také děkuji.

Přeji všem krásné slunečné podzimní dny a krásné vánoční svátky se spoustou milých a usměvavých lidí ko-

lem sebe. A dětem přeji na vánoční prázdniny spousty sněhu, aby se měly kde vydovádet při lyžování, bruslení, koulování nebo při stavění sněhuláka.

Na setkání i povídání s vámi se těší vaše knihovnice

Marie Danielová

SPORT ↘

Tělovýchovná jednota Slavia Louňovice, z. s.

Blíží se konec podzimní části soutěžního ročníku 2015/2016, a tak již můžeme bilancovat a hodnotit výkony našeho týmu mužů hrajícího okresní přebor. Výsledky jsou dosti rozporuplné a zdaleka nesplňují naše očekávání, ani očekávání fanoušků. Týmu mužů se dlouhodobě výsledkově nedaří a přezimuje až na 13. místě se 14 body a záporným skóre 36:51 (počítáno před posledním zápasem v Odolené Vodě hraným 14. 11. 2015). Přes zimu se nám snad podaří více stabilizovat kádr a přivést do Louňovic alespoň pár nových posil a záro-

veň v Louňovicích udržet všechny posily, které máme na hostování. Nutno podotknout, že v dnešní době sehnat schopného a spolehlivého fotbalistu z okolí je bohužel nadlidský úkol.

Chceme Vás znovu pozvat na domácí i venkovní zápasy Slavie, přijďte podpořit naše borce, budou Vaši podporu na jaře potřebovat.

Naši mládeži se naopak daří. Po téměř ukončené podzimní části soutěží můžeme konstatovat, že v podstatě všechny mládežnické týmy nám svými výsledky a především předvedenou hrou dělají radost. Spojené druž-

stvo starších žáků Louňovic a Svojetic atakuje umístění na „bedně“ a je to rozhodně velice milé překvapení, protože jsme samozřejmě dopředu netušili, jak kluci v první sezoně obstojí. Sean Benz je aktuálně se 17 brankami třetí nejlepší střelec soutěže. Za mladší žáky hrají ročníky 2003-2004 (i několik mladších) a momentálně je to početně i kvalitativně naše nejsilnější generace. I tito kluci bojují o umístění mezi nejlepšími třemi týmy v okrese. Na špici je to velmi vyrovnané, ale nás může především těšit, že hoši předvádějí výborný ofenzivní fotbal a jsou navzdory mnoha zahozeným šancím s 95 brankami druhým nejlépe střelícím družstvem hned po Zelenči se 125 vstřelenými brankami, přičemž třetí Kostelec u Křížků má o propastných 37 vstřelených branek méně. Střelecky nejpohotovější je Honza Mládek, jehož 21 branek ho řadí na třetí místo v tabulce střelců. U starší přípravky (letos ročníky 2005-2006) se předpokládalo, že nebude schopna zopakovat loňské skvělé 6. místo, ale nakonec lze podzimní část hodnotit jako celkem úspěšnou. Kluci bezpečně vybojovali ve své regionální skupině třetí pozici, takže na jaře budou hrát ve skupině o 13.-18. místo. Výborné výkony podával především brankář Ríša Václavík, který byl i dvakrát vyhlášen nejlepším brankářem turnaje. Jednou byl nejlepším střelcem Matyáš Tomek a jednou nejlepším hráčem Kuba Paroulek.

Mladší příprava (2007-2008) je velmi milým překvapením a vypadá to, že nám vyrůstá další silný ročník. Kluci se s přehledem umístili jako druží v regionální skupině, takže na jaře budou bojovat o celkové 7.-12. místo. Naši hráči v individuálních statistikách nezářili (až na Ondru Kocka, který byl na posledním turnaji nejlepším brankářem), ale o to více hráli jako tým. V posledním utkání sezony dokázali po skvělém výkonu přehrát 6:4 i jinak neporazitelnou Vyžlovku, takže výhled do budoucna je slibný.

Babyfoot (2009 a mladší) nehraje ještě soutěžní utkání, ale vloni z naší iniciativy vznikla série turnajů pro tuto kategorii, která se uchytila, a naši kluci tak mají možnost pravidelné konfrontace s týmy Říčán, Vyžlovky, Světic, Kunic, Vlašimi, Kolovrat a dalšími. Na jejich výkony to samozřejmě má pozitivní vliv a už na několika turnajích se dokázali umístit mezi nejlepšími třemi družstvy. Vzhledem k dobrým výsledkům v posledních letech se naši kluci logicky už pravidelně objevují v okresních výběrech do 12 a do 11 let. Na podzimním turnaji

meziokresní soutěže v Kunicích Prahu-východ reprezentovali v kategorii U12 Míša Zábaj, Honza Richter a Honza Novotný a v týmu U11 hráli Matyáš Tomek a Matěj Paroulek.

Předpokladem těchto dobrých výsledků jsou kvalitní tréninkové podmínky, které se nám podařilo vytvořit. Samozřejmě by to nešlo bez obětavosti a trpělivosti všech trenérů i rodičů a nelze zapomenout ani na finanční pokrytí této činnosti, za což všem zúčastněným patří velký dík.

Všechny členy a fanoušky louňovického fotbalu srdečně zveme na tradiční Sportovní ples, který se bude konat v sobotu 13. února 2016 v hotelu U sv. Huberta.

Aktuální informace o Slavii najdete na webu: <http://slavia.lounovice.net/>

za Výkonný výbor Slavie předseda Tomáš Prosr
a šéftrenér mládeže Jan Paroulek

Vážení příznivci louňovického fotbalu,

nový výbor, který byl zvolen na valné hromadě 19. 3. 2015, postupně podniká kroky, aby chod sdružení vyhovoval státním nařízením, která budou platná již od 1. 1. 2016. Mezi poslední z těchto kroků patří mj. i nutnost zaregistrovat a evidovat členství příslušným formulářem, a to i u stávajících členů. Zároveň při zjišťování možností státní dotace na provoz klubu a rozvoj mládeže vyšlo najevo, že roční členské příspěvky našeho sdružení jsou bohužel nižší než 500 Kč pro dospělé a 100 Kč pro mládež, které požadují podmínky žádostí o dotaci, takže bylo nutné upravit jejich výši.

Na členské schůzi Tělovýchovné jednoty Slavia Louňovice 15. září proto byly vysvětleny změněné podmínky registrace/evidence členů a také proběhlo hlasování o zvýšení členských příspěvků, abychom splňovali podmínky přidělování dotací v příštím období. Tento bod byl přítomnými členy sdružení jednohlasně přijat.

Pro Vás to znamená následující:

- Vyplňte, prosím, přihlášku, kterou si můžete stáhnout na www.slavia.lounovice.net nebo si ji vyzvednout v tištěné podobě na OÚ Louňovice a v restauraci „U Henců“. Vyplněnou přihlášku předejte na sběrném místě v restauraci „U Henců“.
- Zároveň je nutné zaplatit roční členský příspěvek, který můžete uhradit buď převodem na účet TJ Slavia Louňovice 0422784319/0800 (kvůli identifikaci do zprávy příjemci, prosím, napište „členský příspěvek“ a k tomu své jméno), nebo v hotovosti na sběrném místě v restauraci „U Henců“.

Abychom v žádosti o státní dotaci mohli započítat dospělého člena, musí být jeho členský příspěvek minimálně 500 Kč. Chápeme, že to může být pro někoho hodně. V případě nižšího příspěvku samozřejmě zůstáváte členem, ale v žádosti pro dotace nebudete možné váš příspěvek započítat.

Předem děkujeme za Vaši podporu

výbor TJ Slavia Louňovice

Běh Voděradskými bučinami

V sobotu 3. října 2015 se 71 pozitivně naladěných závodníků (24 běžkyň a 47 běžců) sešlo na startu u hřiště TJ Slavia Louňovice, aby se vydalo svojí účastí podpořit jubilejní 10. ročník

Běhu Voděradskými bučinami. 15 kilometrů ve slunci prozářených bučinách zvládli všichni ve velmi kvalitních časech, polovina běžců do jedné hodiny a deseti minut. Neuvěřitelná je přímo masivní účast běžkyň, které společně s muži do 39 let „udělali“ tento závod. Ale co se týče špičkových sportovních výkonů, je třeba vyzdvihnout výkony mužů nad 40 let, kde se na prvních devíti místech v celkovém pořadí umístilo hned šest čty-

řicátníků, včetně prvního Davida Kunčara a třetího Pavla Frelichy. Odměnou všem závodníkům, kteří přijeli do Louňovic, byl asi poslední letošní babíletní víkend, který se vyznačoval téměř letním slunečným počasím. A jak si vedli naši Louňováci? V nejlepším čase 1:01:03 přiběhl stále se zlepšující David Král, 800 m za ním Jakub Čadil (1:04:29), a s poněkud delším odstupem dorazili do cíle Michal Frýdl, Jan Havelka a Eda Zábřeský.

Potlesk závodníků byl nejlepší odměnou pro organizátory. Děkuji.

Bohumil Paleček

Pétanque

Letošní pétanque proběhl již tradičně 28. října na hřišti O. S. Sportklub, kousek od Lípy státnosti, jejíž výsadba se váže k tomuto datu. Tento ročník se konal už po sedmé. Každým rokem se schází téměř stejná skupina lidí. Není nás mnoho, ale o to více si to dokážeme užít. Pro zajímavé, příjemné a uvolněné odpoledne se nás sešlo i se dvěma dětmi celkem osm. Mohli jsme tedy hrát ve 4 dvojicích. Hrál se podle oficiálních pravidel, a to do 13 bodů. Zvláště děti přesně kontrolovaly, aby uhraené body byly správně zapsány. Všechno tedy probíhalo opravdu regulérně. Hra trvala zhruba 1,5 hodiny a byl to příjemně strávený čas. Počasí nás letos donutilo se obléci trochu tepleji, ale nikomu to nevadilo a všichni to uhráli bez újmy na zdraví.

Letošní putovní pohár vyhrála rodina Řehákových ve složení otec a dcera.

Hra byla velmi napínavá a hodně vyrovnaná. Užili jsme si to všichni, dospělí i děti. Za rok máte šanci si to taky vyzkoušet, protože na tuto tradiční francouzskou hru není nutný speciální trénink.

Těšíme se na setkání příště, a to 28. října 2016.

Božena Petruželová

5BV

Beskydský vytrvalostní extrém

Jestli Vám název článku něco připomíná nebo už jste ho někde viděli a nevíte kde, tak byl takto nazván článek ve vydání 4/2012 Louňovického zpravodaje. Tenkrát se několik Louňováků vydalo do Beskyd a účastnilo se 10. ročníku tohoto vytrvalostního orientačního běhu, při kterém se dvojice závodníků vydají obejít pět vrcholů, jejichž jména ale nejsou před startem známa. Na základně se v pátek ve deset hodin večer hodin dozvědí název prvního vrcholu, a pak na každém dalším jméno vrcholu následujícího. Časový limit pro zdolání celé trati je

omezen a celková délka závodu je cca 120 km. Toto jste se mohli dočíst v článku, kde účastníci prohlašovali, že takový závod „už nikdy“, ale který končil slovy „nikdy neříkejte nikdy“!

No a louňovická stopa v závodu 5BV byla zaznamenána i ve všech ročnících následujících. Při letošním 13. ročníku, který probíhal od 9. října v Horní Bečvě, bylo pořadateli oznámeno, že se jedná o ročník poslední, proto vznikl i tento článek.

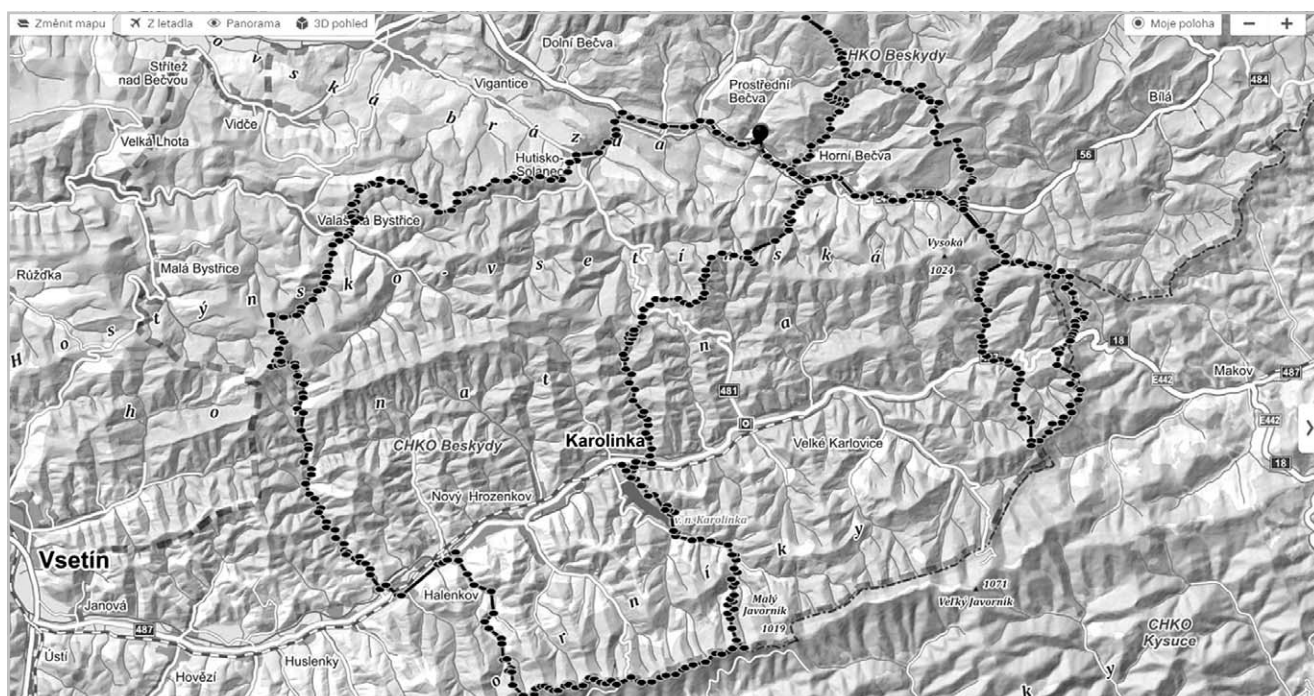
Do nočních hor se vystartovalo ze základny v tělocvičně ZŠ, kde byl sdělen první vrchol Ptáčnice (nadmořská výška 830 metrů). Dalšími vrcholy byly Stolečný vrch (961), Kotlová (868), Bukovina (995) a Lemešná (950). Jednalo se vždy o kopce nám zcela neznámé, takže mapa byla stále v permanenci. Počasí během závodu bylo již tradiční, mrholilo nebo přšelo, mlha střídala ještě větší mlhu. I přes nepříznivé povětrnostní podmínky jsme „kufrovali“ jen dvakrát. Trasa závodu vedla přes Hostýnsko – Vsetínskou pahorkatinu, Javorníky i Moravskoslezské Beskydy.

Motto závodu „Zážitek nemusí být příjemný, hlavně aby byl velmi silný“ a smysl závodu „Najít hranice svých fyzických a psychických možností“ byly naplněny dokonale. Zážitků bylo opravdu hodně, a dokonce převládají ty příjemné.

Tým Mazlík ve složení: Robert Musil a Ivan Matys zdolal celou téměř 120 km dlouhou trasu s více jak 4 km stoupáním a obdobným klesáním za cca 26 hodin a na základnu dorazil 5 minut po sobotní půlnoci.

Tím, že je tento závod organizován partou dobrovolníků a schází se zde skupina opravdu pohodových lidí, působí skoro rodinným dojmem. Držíme proto pěti organizátorům a přejeme si, aby se závod někdy v budoucnu opět uskutečnil.

Mazlíci

OVOV Odznak všestrannosti olympijských vítězů - hlavně díky Vám moc pěkný sportovní den.

Možná jste zaznamenali z plakátů, že 28. září 2015 se uskutečnil již třetí ročník Odznaku všestrannosti olympijských vítězů. Ve vícegeneračním areálu O. S. Sportklub Louňovice probíhala soutěž rodinných týmů v následujících deseti disciplínách:

- běh na 60m
- skok do dálky
- hod medicinbalem přes hlavu vzad
- 2 minuty shyby
- 2 minuty švihadla
- trojskok snožmo z místa
- 2 minuty kliky
- 2 minuty lehy-sedy
- hod míčkem
- 2 minuty driblingu basketbalovým míčem

Výsledný součet bodů se hodnotí podle věku, a proto je možné porovnat výkony dětí i rodičů. Letos se zúčastnilo 21 týmů všech věkových kategorií, a to představovalo 42 soutěžících.

Vítězi druhého ročníku jsou otec a syn Kockovi, průměr týmu 7827 bodů. Na prvních třech místech se umístila tato rodinná družstva:

Pořadí	Výsledek týmu	Tým	Jméno	Příjmení	Věk	Výsledek
1	7827	syn + otec	Ondra	Kock	8	8392
			Jan	Kock	36	7262
2	7092	syn + otec	Vašík	Radimský	7	7092
			Lukáš	Radimský	43	8050
3	7438	dcera + otec	Bára	Exnerová	8	7576
			Jiří	Exner	41	7300

Důležitou roli měli rozhodčí u jednotlivých disciplín, kteří na stanovištích zajišťovali měření výkonů, a zapisovatelky, které převáděly výkony na body.

Jako vždy velmi pomohla obec - lavičky, ceny, kriketáky a hlavně tisk závodních lístků. Starosta výstřelem ze

startovní pistole umožnil mnohým účastníkům zážitek opravdových závodníků. Dále musím poděkovat zástupcům OVOV, kteří přinesli odznaky, propagační materiály a další měřicí pásmo.

Letos máme velmi pěkné fotky, z nichž číší radost z pohybu. Všechny najdete ve fotogalerii na stránkách Sportklubu www.sklounovice.cz.

Hlavní odměnou byly kvalitní výkony dětí. Proto doufám, že kartičky se svými výkony máte dobře schované a za rok uvidíte, jak jste se zlepšili.

Ivan Petružela

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM NAD 60 LET, KTERÍ
SLAVÍ KULATINY A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET**

LEDEN 2016

* Karolína Adelová, Jiří Novák, Bohumír Velechovský

ÚNOR 2016

* Oldřich Adel, Alena Rančáková, Josef Malota, Jarmila Vobrová, Zdeněk Drátovský, Jiří Mejsnar, František Pajer, Jarmila Horáčková, Marie Peterková, Josef Kovařík

BŘEZEN 2016

* Miroslav Daneš, Galina Wendlová, Josef Dražil, Marie Dicková, Jiří Kunt, Růžena Valešová, Michal Nimč, Eman Král

Z HISTORIE OBCE

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

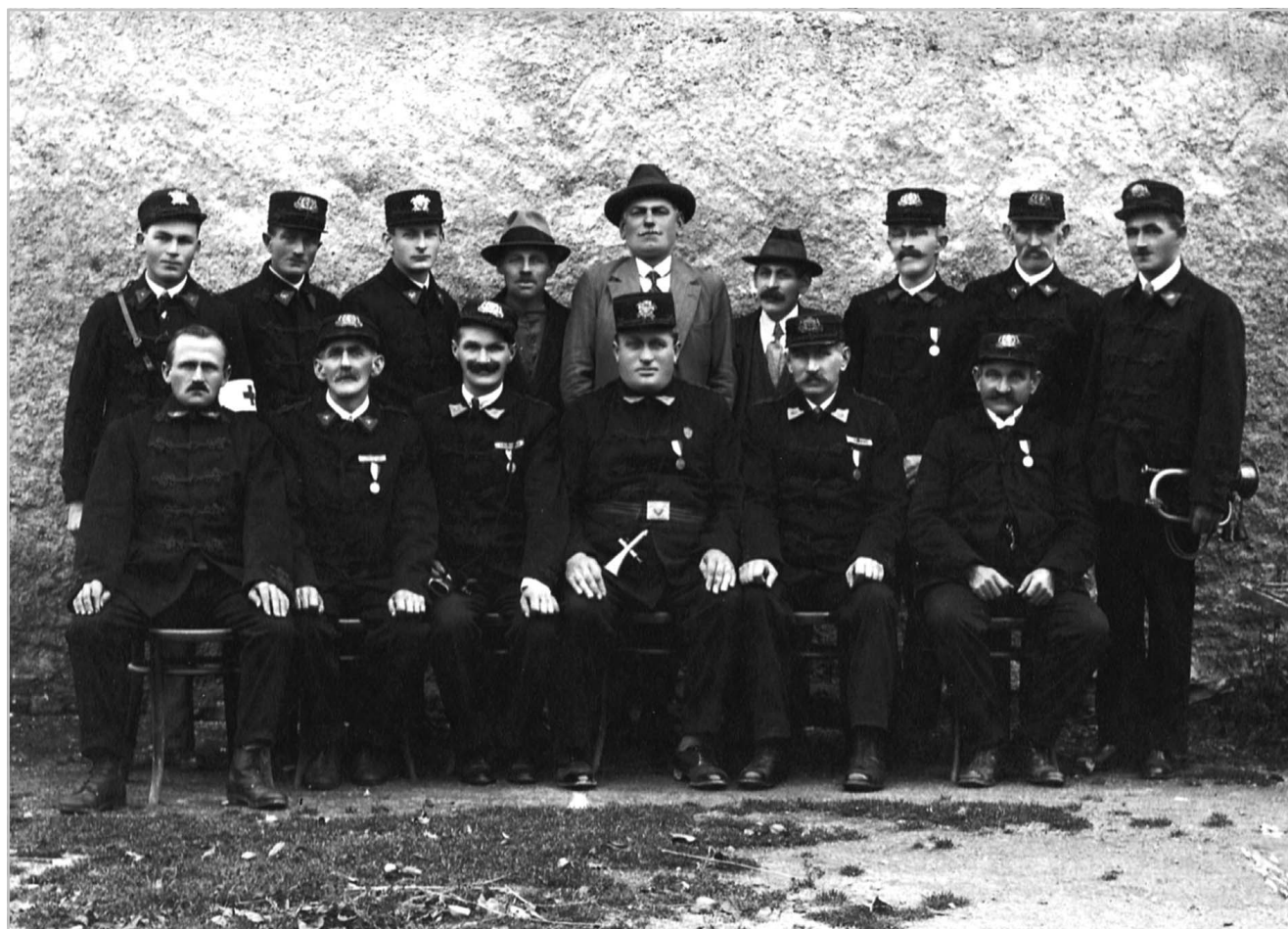
1. ČÁST, 1905–1945

Hasičský dobrovolný sbor, později Místní požární jednota v Louňovicích, od svého ustavení před 110 lety až do svého deaktivování roku 1993 představoval nezastupitelnou součást života vesnické komunity. Činnost sboru za svou devadesátiletou historii byla provázena různě aktivními etapami, podléhala vývojovým konjunkturám i stagnacím, a to nejen na poli technicko-bezpečnostním. Od počátku své existence se sbor, jako první a dlouho jediná spolková organizace ve vesnici vůbec, stal neodmyslitelným spoluvůdčím společenského dění v obci. Pořádal tradiční plesy, anenskou zábavu, posvícení a v neposlední řadě i moderní diskotéky. Byl spojen s počátky knihovny, ochotnického divadla, se zbudováním pomníku padlým. Na poli kulturního a společenského života tak pro vesnickou historii představuje velmi důležitý fenomén, poněkud přehlížený po svém zániku a vytrácející se z povědomí.

Koncem 19. století sloužilo v boji s ohněm jen primitivní nářadí - háky, sekery, žebříky a především dřevěné

okovy na vodu. Ve večerních hodinách vesnici hlídal ponocný. V té době se ale i v okolí ustavují první sbory dobrovolných hasičů, jeden z prvních roku 1884 ve Štíhlících, v 90. letech vznikly sbory doubravčický, svojetický, struhařovský, voděradský a vyžlovský, roku 1904 přibýly sbory žernovský a klokočenský. Žádný z nich ovšem nemohl účinně zasahovat v Louňovicích. A louňovičtí se o tom mohli na přelomu 19. a 20. století několikrát přesvědčit. V červnu 1897 vzplanul oheň v Chytráckově hostinci čp. 16 na horní návsi, od nějž shořelo 5 domků, o rok později opět hořelo na horní návsi a za obět padly dva domy, koncem srpna 1901 shořely dvě stodoly na dolní návsi. Pravděpodobně poslední impuls k ustavení vlastního sboru v Louňovicích představoval katastrofální požár v Klokočné koncem srpna 1904, při němž po dva dny zasahovalo 14 hasičských sborů z širokého okolí a přesto lehlo popelem 17 domů a 10 stodol.

Myšlenka na ustavení hasičského sboru byla projednávána na veřejné schůzi v neděli 5. 2. 1905 v hostinci

Vedení hasičského sboru v roce 1930. Stojící zleva Jan Skalický -samaritán, Josef Jíra, Bohumil Burian, Jan Tůma - pokladní, Josef Pokorný, Antonín Stárek, Josef Bacil, František Stárek, Václav Kadeřábek. Sedící zleva František Minařík, Václav Horáček, Václav Šindelář - náměstek, Jan Henc - velitel, Josef Burian - jednatel.

U Zvěřinů (čp. 21). Hlavními protagonisty byl tehdejší starosta, hostinský Václav Zvěřina, a další ze zastupitelů (a posléze také starosta) obchodník Jiří Matys. Přítomní návrh jednomyslně odsouhlasili. Následovalo povolení c. a k. hejtmanství a na sv. Josefa dne 19. 3. 1905 se konala první valná hromada. Zde bylo zvoleno vedení sboru: starostou se stal rolník Jan Sus (čp. 11, od roku 1907 nahrazen Aloisem Čermákem, čp. 27), velitelem Jiří Matys (čp. 19), jeho zástupcem Václav Zvěřina (čp. 21). Do sboru se přihlásilo 12 mužů. Sbor se zařadil do 31. hasičské župní jednoty Brodsko-kostecké, již v červenci se ale tato rozdělila a vznikla samostatná 129. župní jednotka černokostecká, později pojmenovaná po cvičiteli Emanuelu Hlavatém.

V polovině roku 1905 nechala obec ušít hasičům uniformy, koncem roku bylo jednáno o prodeji obecního domku čp. 26 a následné stavbě požární zbrojnice na pozemku před obecní pastouškou čp. 6. Zbrojnice byla dostavěna v září 1906, přičemž již v květnu byla zakoupena a do vsi přivezena ruční čtyřkolová stříkačka s koňským potahem. Náklady na pořízení hasičské stříkačky obec splácela až do roku 1923, samotná stříkačka sloužila hasičům plných 44 let. Toho roku se hasičský sbor ujal ponocentství v obci, v roce 1907 sbor poprvé zasahoval při ohni. Před světovou válkou sloužili ve sboru: Josef Bacil (čp. 2), Josef Burian (čp. 43), František Hervert (čp. 24), Václav Horáček (čp. 14), František Ježek (čp. 42), Václav Navrátil (čp. 12), Alois Řeřicha (čp. 41), Jaroslav Šindelář (čp. 22), Václav Šindelář (čp. 61), Václav Šindelář (čp. 6), Josef Váňa (čp. 40).

Aktivita sboru se od svého počátku věnovaly také kulturně-společenské činnosti ve vsi. Tradiční únorovou valnou hromadu doprovázelo konání plesu, v červenci sbor pořádá anenskou zábavu. 8. 7. 1906 sbor uspořádal ve vsi oslavy 50 let od úmrtí Karla Havlíčka Borovského, v jejichž průběhu byla veřejnosti otevřena hasičská knihovna - pozdější Obecní knihovna, 1. 7. 1910 to byla slavnost na památku upálení Mistra Jana Husa. Činnost sboru přerušila až světová válka v letech 1914-1918, kdy se většina členů sboru ocitla na válečných frontách. Dva z hasičů, Jaroslav Šindelář a Václav Šindelář ve válce padli.

K obnovení činnosti sboru v samostatné republice došlo v lednu 1919, kdy se opět započalo s technickým výcvikem. V červnu 1920 se v Louňovicích konal sjezd černokostecké župy, následujícího roku sbor vystoupil na sjezdu v Žernovce a v květnu v Louňovicích premiérově předvedl tzv. „sekerkové“ cvičení, s nímž ještě toho roku vystoupil v Krymlově. V roce 1922 odstoupil oblíbený velitel sboru Václav Zvěřina a na jeho místo byl zvolen kamenický mistr Jan Henc (čp. 33). V červenci sbor opět pořádá slavnost Mistra Jana Husa. V roce 1923 byl při sboru ustaven divadelní kroužek pod vedením Václava Matyse (syn prvního velitele sboru), působící na jevišti v tradičním hasičském podniku - hostinci U Klocperků (čp. 21). Při sboru v té době vznikl také dívčí odbor a samaritánský oddíl. Sbor toho roku vystoupil na několika župních cvičeních, jedno se opět konalo v Louňovicích, zúčastnil

se též Všeslovanského sjezdu v Praze (vystoupilo 16 mužů, v slavnostním průvodu šlo 7 krojovaných děvčat). Roku 1925 bylo na sborové schůzi rozhodnuto vystavět v obci pomník padlým, který byl slavnostně odhalen 26. července 1926.

Ve druhé polovině 20. let se aktivity sboru začaly nápadně snižovat, ubylo veřejných vystoupení, divadelní kroužek se přesunul pod nově vzniklý klub SK Slavie, mnohem častěji se sbor začal setkávat při pohřbech svých členů. Není divu, ještě v roce 1930 byla plná třetina členů sboru členy zakládajícími! Toho roku, jak jinak než na sv. Annu, se konaly oslavy 25 let trvání sboru. Počátkem 30. let řídnoucí řady stárnoucích členů sboru začaly doplňovat noví hasiči: Josef Hoda (čp. 43), Josef Jíra (čp. 10), Václav Kadeřábek (čp. 36), Antonín Matys (čp. 12), František Minařík (čp. 22, od roku 1933 náměstek velitele), Jan Skalický (čp. 1). Roku 1933 došlo i k výměně starosty sboru, jímž se po odstoupení Aloise Čermáka stal kovář Matěj Šergl (čp. 51). Sbor tak měl znovu 18 činných členů. Uprostřed roku 1933 ale sbor postihla roztržka - část členů sboru navrhovala přesunout společenské aktivity do nově vystavěné (a kapacitně příhodnější) restaurace U Šindelářů (čp. 15), část (patrně starších) trvala na „domovské“ restauraci Klocperkové. O okolnostech této roztržky bohužel nejsme zpraveni, pečlivý kronikář sboru, zakládající člen a dlouholetý jednatel Josef Burian, zápisy v pamětní knize ukončil rokem 1932 a po svém skonu v lednu 1935 nenašel pokračovatele. Jisté je, že ve druhé polovině 30. let skutečně hasiči k Šindelářům přesídlili.

V roce 1936 byla zbudována nová budova obecního domku čp. 6. V novostavbě bylo pamatováno také na hasičskou garáž se stahovací plechovou roletou, stará zbrojnice byla zbourána. V letech 1936 a 1937 ve vsi dvakrát hořelo, shodou okolností domky členů sboru (čp. 10 J. Jíry a čp. 22 Fr. Minaříka). V předvečer dalšího válečného konfliktu bylo z obecních vydání, mířících na podporu sboru, zřejmé, že obec roli hasičského sboru nepodceňuje. I po okupaci republiky si hasičský sbor podržel svou důležitost. Velitelem sboru zůstal Jan Henc, jeho náměstkem se stal František Krákora (rolník, čp. 4), činných bylo 16 členů: Josef Hoda (truhlář, čp. 43), Václav Horáček (malozemědělec, čp. 14), Josef Ježek (kameník, čp. 42), František Jíra (obecní sluha, čp. 10), František Kesner (malozemědělec, čp. 44), Oldřich Lískovec (kamenický učeň, čp. 84), Antonín Matys (zedník, čp. 16), František Minařík (kameník, čp. 22), František Stárek (obuvník, čp. 32), Karel Šedivý (kameník, čp. 75), Antonín Tůma (kameník, čp. 76), Jan Tůma (kameník, čp. 62), Václav Tůma (kameník, čp. 71). K svazku požární ochrany patřilo ještě několik složek, některých nepochybně patřících do sboru - sedmičlenná samaritánská složka velitele Jana Skalického (obuvník, čp. 1), některých organizovaných spíše odděleně od něj, ale ve vzájemné součinnosti - poplachová Jaroslava Čadila (4členná), dezinfekční a asanační V. Pokorného (8členná) a bezpečnostní Aloise Čermáka (4členná).

Krutzký Otto

Co nového v Diponě?

V září jsme odstartovali další, v pořadí již třetí divadelní sezonu. Připraveny jsou pro dospělé i děti zajímavé hry a pohádky, které odehrají amatérské ochotnické spolky z blízka i z daleka. Mnozí z nich k nám přijedou již opakovaně a dovolím si za ně říct, že rádi, protože dospělí a hlavně dětská diváci z Louňovic jsou opravdu senzační.

Děti se i v této sezoně mohou těšit na paní Evu, která si pro ně před každým představením připravuje povídání o souboru, nějakou veselou říkanku nebo zábavné kouzlo. Jako rošťácký pomocník se k ní přidal mladý srdnatý klučina z Mukařova Petr, který se nadchl pro profesi moderátora. O svém snu nejen mluví, ale také na sobě pracuje, a tak mu rádi dáváme příležitost i v praxi poznat, co obnášejí prkna, která znamenají svět.

I nadále se těšíme na dětské obrázky z odehraných pohádek, za které děti dostávají nejen sladkou odměnu, ale také šanci být vybrán mezi třemi autory nejzajímavějších kreseb, kteří získávají volnou vstupenku na další představení a zasloužený potlesk.

Organizovat pro vás představení je pro nás starost, ale i velká radost. Co nás ale těší úplně nejvíc, je hrát své vlastní kousky. V říjnu jsme například měli tu čest zúčastnit se s naší pohádkou „Čert a Káča, ale trochu jinak...“ na již tradiční divadelní přehlídce Voskocova Sázava. V listopadu jsme odehráli „Káču“ také v nedalekém městě Lázně Toušeň. Ani dospělácké představení „5 dolarů pro lásku“ jsme nenechali spát a odehráli jej na přehlídce Krškova Zbraslav.

Do nové sezóny připravujeme pro dospělé černou komedii v přesilovce tři ženy na jednoho muže. Kdo asi vyhraje? A vyhraje vůbec někdo? Nechte se překvapit a pobavit.

I děti se budou mít na co těšit. Pro novou pohádku se nám podařilo získat 12 dětí z Louňovic a okolí, se kterými nyní pracujeme a vštěpujeme do nich základy herecké mluvy, pohybu po jevišti a mnohé další divadelní zásady. Ale nebojte se, na zkouškách bývá hlavně veselo.

Ve dnech 6.–8. listopadu 2015 se konal 18. ročník tvůrčí dílny amatérských souborů Karlínské jeviště.

Divadelní soubor DIPONA byl na tuto akci realizačním týmem vybrán a bylo mu uděleno ocenění za dramaturgii představení „Pět dolarů za lásku“.

A co jste s námi měli možnost od září prožít?

6. 9. „Krkonosská pohádka“, kterou soubor DS Hálek z Nymburka hrál pro úctyhodný počet 70 dětí.

11. 9. přijela „Otylka“ – hra s obrovským množstvím kostýmů a prostorově velkou hlavní hrdinkou ze souboru DS Klicpera z Chlumce nad Cidlinou.

20. 9. DS Gaudium Radotín potěšil děti rozvernou pohádkou „Hlavně nečaruj, aneb kniha kouzel je fuč!“

3. 10. do divadla dorazili „Rozum a Štěstí! a zasloužený potlesk pro DS Svatopluk z Benešova.

10. 10. DS Havlíček ze Zákup dorazil rovnou se dvěma kousky, odpoledne předvedli dětem pohádku „Jak se dobrák stal králem“ a večer nás dospělí vtáhli do tajemné detektivně laděné hry „Osm žen“.

7. 11. A-Z divadlo Milovice odehráli pohádku „O princezně Jülince a račím klepátku“.

21. 11. DS Tyl přijede již poněkoličkáte z nedalekých Čelákovice a opět nás potěší jistě krásnou pohádkou „Jak si Kuba nevzal princeznu“.

12. 12. Divadlo z Kouřimi zahraje pro dospělé korektně nekorektní komedii W. Shakespeara „Mnoho povyku pro nic“.

Milí sousedé, užívejte si krásných podzimních dnů a přijďte se s námi ohrát do divadla v sále hotelu U sv. Huberta. Těšíme se na Vás!

Petra Krutská

KAM NA VÝLET

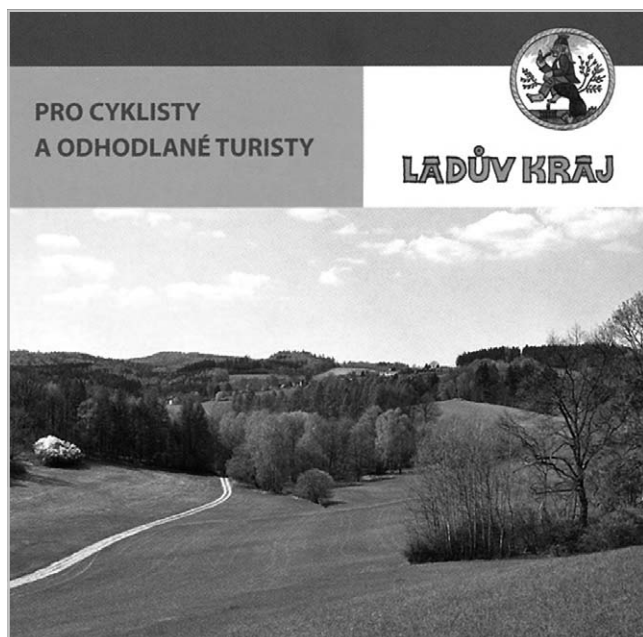
Krásné vyhlídky

Kdo se nechal zlákat pozvánkou v minulém čísle zpravodaje, ten už naučnou stezku Krásné vyhlídky zná. Trochu netradiční říjnová procházka s hastrmanem a občerstvením u Sapíků ale někomu nemusela vyhovovat. Tři hlavní vyhlídková místa a spousta další průhledů do krajiny vybízí ke klidnému a komornímu procházení. Co se nemohlo podařit během organizovaného pochodu a v závěru cyklistické sezony, to se přímo nabízí v podzimních a jarních měsících, kdy tu bude větší klid.

Částečně je naučná stezka Krásné vyhlídky vedena souběžně s cyklotrasami, jinak se připravte na travnaté úseky, protože stezka byla budována hlavně pro pěší. Plán na její vznik vzešel z iniciativy „Klubu seniorů Mnichovice a okolí“. Nenechte se ale ukonejšit představou, že se bude jednat o nenáročný výšlap. Vyhlídky jsou na kopcích a vy tak bude zdolávat převýšení o 150m na trase dlouhé přes 9 kilometrů.

Stezka začíná na nádraží v Mnichovicích. Devět informačních tabulí ale nemusíte projít v přesném pořadí a od nás budete nejspíše začínat v Klokočné nebo ve Struhařově.

Pokud nebudete chtít absolvovat celý okruh a rozhodnete se pro kombinování více stezek, navrhuji přesun mezi našimi louňovickými kameníky (naučná stezka Po stopách kameníků) a struhařovským úsekem vyhlídek (naučná stezka Krásné vyhlídky www.krasne-vyhličky.cz). Stezky se nekříží a míjejí se u Hliněného rybníka ve Struhařově.

Myšlenka znovu propojit Mnichovice, Klokočnou a Struhařov stezkami, které ještě zůstávaly v paměti obyvatel a byly rozpoznatelné v krajině, se naplnila. Kde nepomohli pamětníci, tam cestu prozradily lokální názvy nebo letecké snímky. Obnova rozoraných cest a návrat ovocných alejí je běh na dlouhou trať. Potrvá i několik desítek let, než se budete moci schovat ve stínu stromů, zatím mladé sazenice letním poutníkům přívětivou ochranu nenabízejí. Mladý porost na druhou stranu nebrání ve výhledu, a tak si stezku vyzkoušejte, dokud je čerstvá.

Krásné vyhlídky do roku 2016!

Eva Uzlová

Kostely v našem okolí – Kostel sv. Šimona a Judy v Ondřejově

V lokalitě dnešního Ondřejova stával původně panský dvůr, který nesl název „Ondřejův dvůr“. Název vznikl patrně podle některého z pánů z Dubé, kterým tehdy panství patřilo. Ve 13. století zde vznikla vesnice a od 18. století trhové městečko Ondřejov, první písemná zmínka o obci je pak z roku 1352. Ve středověku trpělo městečko za častých nájezů lapků, tvar náměstí ještě svědčí o obranném charakteru obce. Žili zde zemědělci i řemeslníci – uhlíři, hrnčíři, kamnáři, ševci a řezníci. V okolí se rovněž těžilo stříbro. Jedinou zděnou stavbou v obci byl kostel. Po pánech z Dubé získali panství Kostkové z Postupic, dále Šelenberkové a páni z Valdštejna. Na městečko se čtyřmi trhy ročně povýšila Ondřejov roku 1745 Marie Terezie.

Dnes žije v obci kolem 1100 obyvatel, průměrná nadmořská výška je 476 m nad mořem a 1 km nad obcí na vrchu Žalov, který bývá též nazýván Manda, se nachází proslulá astronomická observatoř. Areál hvězdárny je koncipován jako arboretum s okrasnými dřevinami a řadou moderních plastik, v nadmořské výši 528 m ji nechal vybudovat syn spisovatele a politika Josefa Václava Friče, dr. Josef Jan Frič (1861-1945). V roce 1898 koupil pozemek pro vědecké účely, vybudoval zde soukromou hvězdárnu, kterou v roce 1928 věnoval československému státu pro potřeby Univerzity Karlovy. Dnes patří hvězdárna Vědeckému ústavu Akademie věd. Observatoř má důležitou úlohu v dnešním astronomickém světě, je jednou z osmi hvězdáren na světě, které se věnují sledování slunečních skvrn. Původní stavbu hvězdárny navrhl známý architekt Josef Fanta, autor mnoha secesních staveb, např. Hlavního nádraží v Praze. Od roku 1998 využívají naši současníci kopuli původní stavby jako Astronomické muzeum Vojtěcha Šafaříka. Ve hvězdárně je řada zajímavých přístrojů, včetně 150 let starého dalekohledu Alvana Clarka, který stále slouží k pozorování oblohy. V hlavní kopuli je jeden z největších dalekohledů v Evropě, vyrobený v Jeně firmou Zeiss. Pořádají se tu pravidelné prohlídky pro veřejnost.

Ondřejovský kostel byl původně románský. Podle starší literatury pocházel z poloviny 13. století, moderní literatura jej zařadila na počátek 14. století. Kostel byl často přestavován, barokně byl upraven v letech 1668 a 1783. Poslední důkladná přestavba proběhla v letech 1848-1865. Roku 1876 byla zvýšena renesanční hranolová věž na západní straně kostela. Naproti stojí pozdně barokní fara postavená v letech 1778-1780, má mansardovou střechu a do areálu se vjíždí barokní branou. U kostela stojí socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1796, na náměstí na podstavci je umístěna barokní socha sv. Ondřeje. Jde o kopii plastiky od Bedřicha Stefana, jejíž originál je uložen v Národní galerii. Před vchodem do kostela stojí dvě památkově chráněné lípy z doby Marie Terezie.

Kostel je jednolodní s obdélnými okny, nahoře zakončenými polokruhem. Presbytář a podvěží mají křížovou klenbu, loď má rovný strop. V západní části lodi je třístranná dřevěná kruchta. Varhany jsou z roku 1888 od

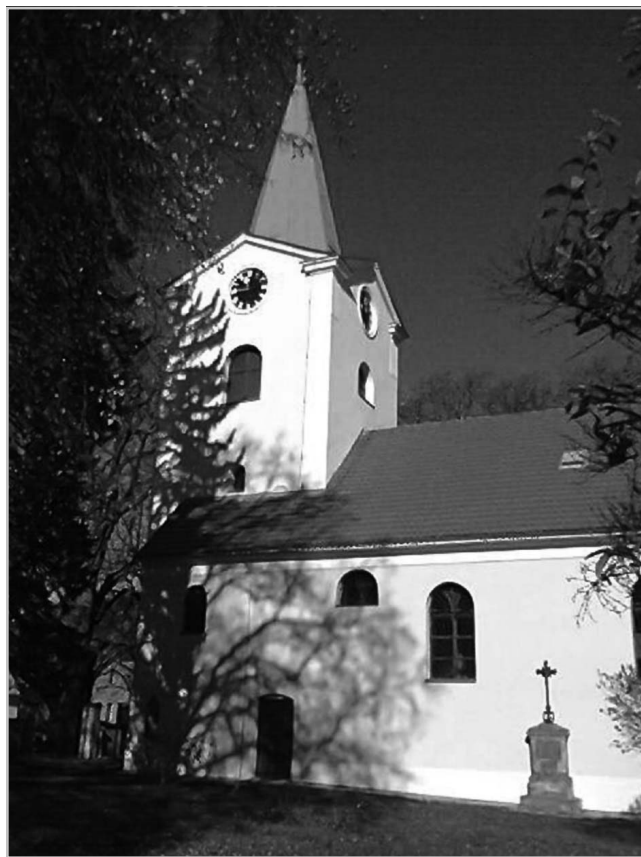
Jana Tučka, v roce 1912 je opravoval Bohumil Paštika. Rokokovou kazatelnu zdobí jsou reliéfy evangelistů.

Vnitřní zařízení je jednotné, většina pochází z 2. poloviny 18. století. Oltářní obraz od Josefa Mathausera z r. 1892 představuje sv. Šimona a Judu v oblacích před sv. Trojicí. Nad bočními brankami jsou sochy klečících andělů. Boční oltáře Panny Marie a sv. Josefa jsou původně rokokové, ale jsou osazeny novějšími obrazy. K nejstaršímu zařízení patří dřevěná klasicistní křtitelnice z roku 1782 s obrazem Dobrého pastýře a se sochou Krista Vládce na stříšce. Velmi cenný je rovněž obraz Srdce Páně z 2. poloviny 18. století od jednoho z nejvýznamnějších českých malířů té doby, jezuita Ignáce Viktorína Raaba.

V Ondřejově často pobývala sopranistka Eleonora Gayerová z Ehrenbergů (1832-1912), která zpívala první Mařenku ve Smetanově Prodané nevěstě v r. 1866. Byla členkou Prozatímního i Národního divadla a v r. 1909 byla spolu s Emmou Destinovou jmenována čestnou členkou Národního divadla. Je pochována na zdejší hřbitově. Zachovala se i její vila se jménem Leonora.

Válečné doby připomíná na náměstí unikátní památník padlým navržený architektem Otou Rothmayerem. Dnes už Ondřejov nemá statut městečka, ale pod jeho správu patří i vesnice Turkovice a Třemblat. Najdeme zde celou řadu starobyklých staveb, zajímavá je například Choceradská ulice s barokními „ladovskými“ štíty.

Božena Homolková

ROZHOVOR

Marie Dicková, rozená Šindelářová

Redakční rada Louňovického zpravodaje se rozhodla postupně zveřejňovat vzpomínky našich občanů, kteří jsou spjati s Louňovicemi dlouhá léta.

Pocházíte z rodiny Šindelářových, která má v Louňovicích hluboké kořeny. Jistě tedy máte k Louňovicím také vřelý vztah.

Samozřejmě, i když jsem se narodila v pražské Zemské porodnici u Apolináře, od svého asi pátého dne života jsem Louňovačkou. Mým otcem byl Antonín Šindelář, řezník a hostinský v hospodě U Šindelářů. Matka Marie, rozená Panochová, pocházela ze Strašína. Otec měl ještě pět sester, díky kterým je dnes polovina Louňovic vzájemně příbuzná: Tonička Králová, Baruška Kubečková, Marie Kolínská, Božena Matysová a Anna Šindelářová, která si ani po svatbě nemusela měnit jméno, provdala se za Václava Šindeláře ze Svojetic.

Hostinec U Šindelářů byl v Louňovicích vyhlášený.

Postavili ho v r. 1931 babička s dědečkem, Václav a Anna Šindelářovi, za války ho pak předali otci. Stěhovali jsme se tam asi v roce 1943 nebo 1944. Vzpomínám si, že už jako děti jsme museli pomáhat, uklízet v sále atd. Ještě teď mě bolí ruce a kolena, když si připomenu časté čištění a leštění parket a mytí oken. Sál se totiž využíval prakticky denně, cvičili v něm sokolové - děti, ženy i muži se pravidelně střídali. Pořádaly se zábavy, plesy, šibřinky. Sama jsem byla sokolkou a ráda na tu dobu vzpomínám. Po únoru 1948 otci samozřejmě hospodu vzali, převzalo ji družstvo Vzlet, později v r. 1959 se rodiče přestěhovali do sousedního domku čp. 36.

V té době už jste ale byla vdaná a v Louňovicích nebydlela.

V roce 1954 jsem se provdala za Vladimíra Dicka. Bydleli jsme nejprve v Louňovicích, od roku 1959 v Říčanech a později v Hostivaři. V manželství se mi narodily dvě dcery a dnes mám čtyři vnoučata a osm pravnoučat. Manželství nám ale nevydrželo a v roce 1962 jsme se rozvedli.

Nikdy jsem ale vlastně pořádně z Louňovic neodešla, každou sobotu po práci jsme sem jezdili k rodičům, trávili jsme tu všechny prázdniny. Vzpomínám na mnoho krásných chvil na koupališti u Louňováku, na sportování v Sokole, na fandění na hřišti louňovické Slavii. Když jsme chodili bruslit na rybníky, častokrát mě jako malou holku postavili při hokeji do branky, jistě si umíte představit, s kolika modřinami jsem se vracela domů. Chodili jsme také lyžovat po okolních lesích a nemohu zapomenout na milované houbaření, které mi jako jediný sport vydrželo až dodnes. Vzpomínám i na návštěvy představení louňovických ochotníků, na plesy a šibřin-

ky, či na poutě v Mukařově a posvícení v Louňovicích. I moje dcery mají k Louňovicím blízký vztah, taky se sem pořád vracejí.

Také moji dva starší sourozenci, bratr Antonín a sestra Božena, tu s rodinami žili celý život a dneska tu bydlí nebo sem pravidelně jezdí i jejich potomci. Je hezké, že se tu můžeme všichni potkávat a že se vidíme rádi.

Zato Vaše vnoučata a pravnoučata se rozeběhla po světě.

Naštěstí ne všechna, ale nejstarší vnoučka se provdala do Spojených států, má čtyři děti a dvě nejmladší jsem ještě ani na živo neviděla, povídáme si a vidáme se jen přes internet. Příští rok už by snad mohli všichni přijet. A můj jediný vnuk se před několika lety také rozhodl, že zkusí štěstí za oceánem, a už tři roky žije a pracuje v Kanadě.

Vraťme se ale do Vašeho mládí. Kam jste chodila do školy?

Do obecné školy jsem chodila v Mukařově, poté dva roky do Kostelce nad Černými lesy, ale pak byla v Mukařově nově otevřena měšťanka, tak jsem školu dokončila zpátky v Mukařově. Do Kostelce jsme jezdili autobusem, ale pokud nejel, což se občas stávalo, chodili jsme i pěšky. Dneska tam i autobus jede jen deset minut, zato nám cesta trvala asi půl druhé hodiny.

Po základní škole jsem se vyučila na kuchařku v hotelu Esplanade v Praze, kde jsem taky začala pracovat. Od roku 1961 jsem pracovala v restauraci Moskva Na Příkopě a o pět let později jsem přešla do výroby lahůdek v Praze v Nekázance, kde jsem pracovala 19 let až do roku 1985, kdy jsem odešla do invalidního důchodu. Ale i jako důchodkyně jsem pracovala, nejprve 10 let ve vrátnici vinohradské nemocnice a poté, co jsme se v r. 2000 přestěhovala natrvalo zpátky do Louňovic, stala jsem se školnicí ve školce. Díky tomu znám nejen ty Louňováky, se kterými jsem vyrůstala a chodila do školy, ale i ty nejmladší.

Nyní už jste definitivně v důchodu. Jak si ho užíváte?

Úměrně svému zdravotnímu stavu, samozřejmě. Těším se z návštěv svých blízkých, stále houbařím, fandím Slavii, občas jezdím na výlety nebo na koncerty, ráda chodím na setkání s pamětníky. K tomu vařím a pečů, zkrátka co je potřeba.

Jsem ráda, že můžu svůj důchod trávit právě v Louňovicích. Všude, kam přijdu, vždycky chválím, že Louňovice jsou nejkrásnější vesnice na světě.

MINULOST a SOUČASNOST

PRACOVNÍCI KOSTELECKÉHO
ŠKOLNÍHO LESNÍHO PODNIKU
ČESKÉ ZEMĚDĚLSKÉ UNIVERZITY
PŘI TRADIČNÍM PODZIMNÍM
VÝLOVU LOUŇOVICKÉHO
RYBNÍKA V PÁTEK 13. LISTOPADU
2015.

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2016

Akce:	Termín:	Místo:	Organizuje:
Louňovická brusle	leden	rybník Louňovák	Josef Řehák
Sportovní ples	13. 2.	U sv. Huberta	TJ Slavia
Dětský karneval	27. 2.	U sv. Huberta	Dana Kodejšová
Maškarní zábava	19. 3.	restaurace U Henců	Mazlici
Malování vajíček	26. 3.	obecní úřad	Jana Kodejšová
Uklidíme svět	duben	u obecního úřadu křižovatka „Y“	Marie Boudová Božena Petruželová
Stavění máje	30. 4.	hřiště TJ Slavia	Mazlici
Čarodějnice	30. 4.	hřiště TJ Slavia	Ivana Hřebcová
CEEKL	25. 6.	pod Zvoničkou	Ivan Petružela
Kuličkáda	14. 5.	hřiště Lesní ul.	Mazlici
Den dětí	28. 5.	hřiště O.S. Sportklub	Dana Kodejšová
Beseda s pamětníky	červen	restaurace U Henců	Josef Řehák
Malování na návsi	28. 8.	K Horní návsi	Marie Boudová
Fáborkový pochod	září	Voděradské bučiny	Mazlici
Koloběžkový závod	24. 9.	K Horní návsi	Pavel Čadil
Odznak všestrannosti	28. 9.	hřiště O.S. Sportklub	Ivan Petružela
Běh Voděradskými bučinami	1. 10.	hřiště TJ Slavia	Bohumil Paleček
Turnaj v pétanque	28. 10.	hřiště O.S. Sportklub	Božena Petruželová
Drakiáda	říjen, listopad	hřiště TJ Slavia	Mazlici
Lampionový průvod	29. 10.	Horní náves	Dana Kodejšová
Rozsvícení vánočního stromu	27. 11.	Horní náves	Josef Řehák
Mikulášská besídka	3. 12.	U sv. Huberta	Dana Kodejšová
Vánoční zpívání	17. 12.	pod Zvoničkou	Ondřej Cutych
Vánoční koncert	prosinec	mukařovský kostel	Josef Řehák
Rozsvícení stromu	29.11.	Horní náves	J. Řehák
Mikulášská besídka	5.12.	U sv. Huberta	D. Kodejšová
Vánoční zpívání	19.12.	pod Zvoničkou	O. Cutych
Vánoční koncert	prosinec	mukařovský kostel	J. Řehák

Seznam důležitých kontaktů

Obecní úřad Louňovice	tel: 323 660 205 e-mail: obec@lounovice.cz	tel: 725 021 850 www.lounovice.cz
Vodovod a kanalizace – hlášení poruch – hlášení stavu vodoměrů	tel: 728 171 922 www.lounovice.cz - MENU - SAMOODEČET VODY	
Hasičský záchranný sbor	tel: 150 – tísňová linka	
Záchranná služba Středočeského kraje	tel: 155 – tísňová linka	
Policie ČR, Obvodní oddělení Říčany	tel: 158 – tísňová linka	tel: 974 881 730
ČEZ – hlášení poruch (elektrina) – zákaznická linka	tel: 840 850 860 tel: 840 840 840	
RWE – hlášení poruch (plyn) – zákaznická linka	tel: 1239 tel: 840 133 355	

Česnek – léčivka, koření i okrasná cibulovina

Česnek (*Allium sativum*) je jednou z nejstarších léčivých rostlin a koření. Je velmi ceněn pro svou charakteristickou výraznou a ostrou chuť. Obsahuje alicin – éterický olej s obsahem síry. Je původcem silné česnekové vůně,

plevelů pomáhá vrstva mulče nebo častější okopávání. Při suchém počasí je vhodná záливka, aby se dosáhlo větších stroužků. Česnek není náchylný k chorobám a jeho silné aroma dokáže ochránit před škůdci i rostliny, rostoucí v jeho okolí.

Vysazuje se na ochranu proti mšicím a houbovým chorobám mezi zeleninu, např. salát, mrkev, okurky, červenou řepu, brambory, ale i mezi jahody. Nesází se nikdy k fazolím, hrachu nebo košťálovinám, protože potlačuje jejich růst. Je možno jej vysadit i do blízkosti květin, zejména růží, které chrání před houbovými chorobami. Ani hraboši nejsou v jeho okolí spokojeni. Sklízí se za suchého počasí, jakmile listy začnou odumírat. U jarní výsadby je možno sklízet již v červnu, u podzimní v srpnu nebo v září. K uskladnění palice česneku svážeme po několika k sobě a necháme je uschnout na suchém místě.

V posledních letech se můžeme setkat v květinových záhonech i s okrasnými česneky s velikými kulovitými hlavicemi květů. I když je okrasný česnek blízkým příbuzným cibule a česneku, získal si po právu přístup i do nejkrásnějších zahrad. Z velkého repertoáru tohoto druhu uvádíme jen ty nejoblíbenější. K vysokým, fialově kvetoucím druhům patří např. *Allium giganteum* nebo *Allium aflatuense*. Oba tyto druhy kvetou od května do června v hustých kulovitých kvě-

tenstvích a dosahují výšky 30-50 cm. Druh *Allium roseum* má intenzivně růžová květenství, dorůstá do výšky 15-30 cm a kvete ve stejnou dobu. Žlutě kvete česnek zlatý (*Allium moly*), který dorůstá jen 15-20 cm v květnu až červnu. Ve stejné době kvete i bílý česnek karatavský (*Allium karataviense*), který dosahuje 15-25 cm. Do skalky vybíráme drobnější druhy, které se samy časem rozmnoží a vytvoří souvislé koberce, jež vyniknou zejména ve společnosti polštářových zvonků, huseníků i trávníček. Na květinových záhonech se pěstují vyšší druhy česneků, nejlépe v malých skupinách v pozadí. Dají se velmi dobře kombinovat s dalšími květinami, např. česnek obrovský se hodí zejména mezi bílé a žluté záhonové růže. Všechny druhy okrasných česneků se vysazují na podzim, listy se objevují brzy na jaře. Pokud si nechcete vysévat vlastní česnek, odstříhněte květy ještě před tvořením semen. V létě lze souplodí velmi dobře usušit a použít do suchých vazeb.

kteřá může být některým lidem nepříjemná. Kladné účinky této látky, podporující zdraví, jsou nesporné a vyzkoušené: snížení krevního tlaku, potlačení arteriosklerózy, povzbuzení krevního oběhu a trávení, dokonce i léčba některých střevních onemocnění. Obsahuje i některé vitamíny a minerální látky. V našich podmínkách česnek kvete až ve druhém roce v červnu nebo srpnu malými kulovitými květenstvími. Česnek paličák nevytváří semena, ale malé pacibulky, které se dají, stejně jako česnekové stroužky, v pravý čas vysadit. Stanoviště pro výsadbu česneku by mělo být teplé a slunečné. Není vhodné k výsadbě používat česnek koupený v obchodě s potravinami, ale ze zahradnictví nebo semenářství. Česnek patří k rostlinám středně náročným na živiny, nejvhodnější je pro něj dostatečně kyprá a na živiny bohatá půda. Doba výsadby spadá do období prvních podzimních mrazíků, ale může se začít i v dubnu. Sázíme cca 10-15 cm od sebe a do hloubky 5 cm, jednotlivé řádky by měly být vzdáleny 20 cm. Jinak je vysloveně nenáročný na ošetřování. Proti rozrůstání

Mariana Procházková